

vedkommende. Denne Restsum vedrører Dele af 12 Sognes Tiendeafløsningssummer.

Denne meget langsomme Afvikling af Afløsningssummens Udbetaling hænger sammen med Tiendernes Ælde. Tienderne har i Aarenes Løb været Genstand for en Mængde Overdragelser fra Ejer til Ejer ved Arv, Gave eller Salg; og Tienderne har i Aarenes Løb været Genstand for en Mængde Pant-sætninger; og da Dokumenterne for disse Overdragelser og Pant-sætninger i mange Tilfælde ikke er kommet i lovformelig Orden og desuden i mange Tilfælde i Aarenes Løb er bortkommet, saa har det i mangfoldige Tilfælde været vanskeligt for Tiende-ejerne paa fyldestgørende Maade at bevise deres Ejendomsret til Tienden, og ofte har det saa godt som været dem umuligt at faa Behæftelserne paa Tienderne udslettet af Pantebøgerne. Tiendebanken er imidlertid i Aarenes Løb mere og mere kommet ind paa, hvor de juridiske Bevisligheder ikke kunde skaffes til Veje, da at nøjes med stærke Sandsynlighedsbeviser fra vedkommende Tiende-ejeres Side for deres Ejendomsret, nøjes med Udtalelser fra Tiendeyderne om, hvem de har svaret Tienderne til gennem en Aar-række, og nøjes med de lokale Autoriteters Udtalelser om disse Forhold. Var Tiendebanken ikke kommet ind paa denne Praksis, havde meret større Beløb af Afløsningssummen, end der nu staar tilbage, endnu den Dag i Dag ikke været udbetalte. Men eet er jo, hvad Tiendebanken kan nøjes med som Legitimation for Tiendeafløsningssummens Udbetaling, et andet er, hvad Dommerne eller Retsskriveren kan nøjes med som Grundlag for en Tiendes Udslettelse af Skøde- og Pantebøgerne efter Tiendeaf-løsningsslovens § 21 i dens nuværende Affat-telse. Denne siger nemlig, at inden Tienden kan udslettes af Pantebogen, skal „de af Tiende-ejerne udstedte Panteobligationer kvitterede eller forsynede med Paategning om den skete Afbetaling samt de af andre vedkommende udstedte Kvitteringer for Modtæelsen af de dem tilkommende Dele af Afløsningssummen“ være fremsendte til Retsskriveren. En saadan Legitimation vil det, som sagt, i mange Tilfælde være umuligt for vedkommende Tiende-ejer at tilveje-bringe. Der er derfor ogsaa kun blevet ud-slettet meget faa Tiender af Pantebøgerne, og derfor er det nødvendigt at lempe Bestemmelsen, som jeg nu læste op af Tiende-lovens § 21, for Tiendernes Udslettelse, der-som denne ikke skal trække meget længe ud, og det er ogsaa det, det foreliggende Lovforslag gaar ud paa.

Det foreslaas her, at „naar Kongeriget

Danmarks Tiendebank har tilstillet Dommeren (Retsskriveren) Meddelelse om, at en Tiende er afløst i Henhold til Lov Nr. 100 af 15. Maj 1903 om Afløsning af Tiende, samt Meddelelse om Afløsningssummens Udbetaling, vil den paagældende Tiende og de paa denne hvilende Hæftelser af enhver Art alene paa Grundlag af den fra Tiende-banken modtagne Meddelelse være at ud-slette af Skøde- og Pantebøgerne“. Det er en simpel og klar Regel, som ikke synes at kunne give Anledning til Tvivl hos Retsskriveren; naar han har faaet en saadan Meddelelse fra Tiendebanken, saa har han at udslette Tienden og de paa den hvilende Hæftelser af alle vedkommende Folier i Skøde- og Pantebøgerne, og saa er vedkom-mende Tiendes Saga ude af Verden. Skulde der saa være begaaet eller blive begaaet Fejl ved Afløsningen, saa er Retsskriveren uden Ansvar derfor. Det bliver Tiende-banken, altsaa i sidste Instans Statskassen, der maa hæfte for mulige Fejl; og kommer der eventuelt Erstatningsansvar, maa den finde sig deri. Denne Risiko kan kun være af minimal Betydning, og det er nødvendigt, at Staten løber denne lille Risiko, for at man endelig en Gang kan faa det gamle Tiende-spørgsmaal helt ud af Verden. Jeg finder, at Lovforslaget er praktisk og nødvendigt, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtigt og uændret Gennemførelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Be-handling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Bier i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3301).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Nygart: Om selve det foreliggende Lovforslag har jeg kun det at sige, at jeg vil anbefale det til Gennemførelse. Men jeg gør opmærksom paa, at den danske Lovgivning om Bier er meget spredt og meget gammel. Det er vanskeligt at finde ud af, hvor man skal søge de forskellige Bestem-melser. De vigtigste af dem, skal man op-lede i Christian V's Danske Lov. Der har længe